BGK
BANK GOSPODARSTWA KRAJOWEGO

Prezes Zarządu
Dariusz Kacprzyk

Warszawa, 05 sierpnia 2015 r.

DP.064.1.SS.2015

Pan Stanisław Jurcewicz
Przewodniczący Senackiej Komisji Gospodarki Narodowej

Pan Kazimierz Kleina
Przewodniczący Senackiej Komisji Budżetu i Finansów Publicznych

Szanowni Panowie Przewodniczący,

Pragnę uprzejmie podziękować za zaproszenie na posiedzenie wspólnego posiedzenia Senackiej Komisji Gospodarki Narodowej oraz Senackiej Komisji Budżetu i Finansów Publicznych, którego przedmiotem obrad będzie ustawa o zmianie ustawy o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej oraz niektórych innych ustaw (druki sejmowe nr 3658 i 3740). Mając na względzie fakt, że powyższa nowelizacja zmienia również ustawę z dnia 4 marca 2005 r. o Krajowym Funduszu Kapitałowym - w przypadku zgłaszania przez Senat poprawek do przedmiotowej ustawy - pragnę zwrócić się z uprzejmą prośbą o rozważenie możliwości uzupełnienia regulacji w zakresie określenia podstawowego celu funkcjonowania Krajowego Funduszu Kapitałowego S.A. („KFK S.A.").

KFK S.A. został utworzony 1 lipca 2005 r. na podstawie ustawy o Krajowym Funduszu Kapitałowym, a jedynym akcjonariuszem KFK S.A. jest Bank Gospodarstwa Krajowego. Misją KFK S.A. jest zwiększanie dostępności kapitału dla małych i średnich przedsiębiorstw poprzez wspieranie finansowe funduszy podwyższonego ryzyka.

Obszar działania KFK S.A. uregulowany w art. 5 ustawy o Krajowym Funduszu Kapitałowym zakłada, iż aktualnie wyłącznym przedmiotem działalności KFK S.A. jest udzielanie wsparcia finansowego funduszom kapitałowym, inwestującym w przedsiębiorców mających siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w szczególności w przedsiębiorców innowacyjnych lub prowadzących działalność badawczo-rozwojową.

Według międzynarodowych standardów KFK S.A. jest pierwszym polskim funduszem funduszy *venture capital*. Formuła ta została wybrana w 2005 r. jako najbardziej efektywna dla „rodzącego się" dopiero rynku *venture capital* w Polsce. W formule tej KFK S.A. nie dokonuje, ani nie zarządza bezpośrednio inwestycjami w przedsiębiorców zlecając to zadanie profesjonalnym zarządzającym z rynku *venture capital*, którzy w zamian za wynagrodzenie (w postaci opłaty za zarządzanie) wyszukują cele inwestycyjne, a następnie rozwijają i monitorują inwestycje celem wygenerowania na nich jak największej wartości dla inwestorów (w tym inwestora publicznego, którym jest KFK S.A.). Rola KFK S.A. jest w tym modelu sprowadzona do biernego akcjonariusza, tzw. „dawcy kapitału", który poprzez wniesiony kapitał zmniejsza ryzyko inwestycyjne

inwestorów prywatnych, ale nie uczestniczy w procesie inwestycyjnym, który jest wyłączną prerogatywą zarządzających funduszami kapitałowymi. Doświadczenie wykazało, że model „funduszu funduszy" sprawdza się jedynie przy pewnej kategorii projektów, tj. czysto biznesowych projektów, które dają stosunkowo wysokie prawdopodobieństwo wygenerowania przychodu. Inwestorzy prywatni, inwestujący własne środki, nie są skłonni do dokonywania zbyt ryzykownych (innowacyjnych) inwestycji i preferują inwestycje o niższym poziomie ryzyka; zarządzający funduszami, którzy są uzależnieni od kapitału prywatnego, muszą się liczyć z preferencjami inwestycyjnymi inwestorów prywatnych. Przykładowo na polskim rynku *venture capital* istnieje luka kapitałowa w zakresie specyficznych specjalizacji takich jak edukacja, technologia energetyczna (*smart grid*) oraz biotechnologia, które to przedsięwzięcia koncentrują się często na komercjalizacji badań naukowych, a także strategicznych z punktu widzenia gospodarki kraju. Z jednej strony przedsięwzięcia takie są kapitałochłonne (wymagają inwestycji powyżej 15 mln EUR), a z drugiej nie są przedmiotem szczególnego zainteresowania funduszy *venture capital* (w tym także funduszy współtworzonych z KFK S.A.) ze względu na zbyt duży stopień ryzyka inwestycyjnego. Jednocześnie projekty takie nie znajdują dofinansowania z innych instytucji, jak np. PARP, czy NCBiR, które oferują mniejsze progi finansowania lub wymagają zawsze udziału inwestorów prywatnych - powstaje zatem luka kapitałowa, której ani NCBiR, ani PARP, ani fundusze KFK S.A. nie są w stanie uzupełnić[1]. Ponadto, w okresie 10 lat (od momentu utworzenia KFK S.A.) rynek *venture capital* zasadniczo się zmienił, zarówno w Polsce, jak i na świecie. Fundusze o profilu *venture capital* z udziałem kapitału publicznego działające w Europie zaczęły odchodzić od działania wyłącznie w oparciu o model „funduszu funduszy". Większość z nich dokonuje wyłącznie inwestycji bezpośrednich i jest uplasowana bardziej po stronie „wehikuł inwestycyjny" państwa, niż po stronie „wsparcie publiczne" oraz „dotacje dla przedsiębiorców". Niektóre z takich instytucji oferują dwa rodzaje produktów, tj. zarówno dokonują samodzielnych inwestycji bezpośrednich w przedsiębiorców, jak również działają w formule „funduszu funduszy". Doświadczenie tego typu instytucji może służyć zarówno wspieraniu polityki państwa w dziedzinie przedsiębiorczości, jak również rozwoju potencjału gospodarczego kraju. Intencją dokonania nowelizacji ustawy o Krajowym Funduszu Kapitałowym jest wykorzystanie najlepszych doświadczeń w zakresie działalności państwa w dziedzinie wspierania innowacyjności i rozwoju gospodarki.

W obecnym kształcie ustawy z dnia 4 marca 2005 r. o Krajowym Funduszu Kapitałowym oraz wydanym na jej podstawie rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 15 czerwca 2007 r. w sprawie wsparcia finansowego udzielanego przez Krajowy Fundusz Kapitałowy S.A., potencjał i ponad 10-letnie doświadczenie KFK S.A. z zakresu inwestycji kapitałowych na rynkach *venture capital* nie może być w pełni wykorzystany, a rola KFK S.A. jest w zasadzie sprowadzona do administrowania środkami publicznymi.

Potrzeba rozwoju inwestycji *venture capital* wymaga wprowadzenia zmian do ustawy o Krajowym Funduszu Kapitałowym, regulującej tryb działania KFK S.A. utworzonego w celu wzmocnienia polskich, innowacyjnych małych i średnich przedsiębiorstw, co stanowi realizację postulatu zapewnienia odpowiedniego otoczenia instytucjonalnego dla inwestycji *venture capital* w Polsce.

KFK S.A. jest komplementarnym elementem systemu zwiększania dostępu do kapitału dla polskich, innowacyjnych przedsiębiorstw o dużym potencjale rozwoju, w szczególności realizujących badania naukowe i rozwijających produkt lub wprowadzających dany produkt po raz pierwszy na rynek. Misja KFK S.A. wpisuje się zatem w pełni w cele i założenia strategii „Europa 2020". Celem dostosowania działalności KFK S.A. do standardów międzynarodowych oraz pełnego wykorzystania jego potencjału i doświadczenia na potrzeby strategii „Europa

[1] Przykładem z takiego zakresu jest np. Międzynarodowy Instytut Molekularny i Biotechnologiczny w Warszawie, który ma wiele ciekawych projektów wymagających komercjalizacji, o dużym znaczeniu dla medycyny i zdrowia, które nie cieszą się zainteresowaniem funduszy *venture capital* (zbyt duże ryzyko), a jednocześnie nie mogą dostać finansowania z NCBiR oraz PARP ze względu na zbyt wysokie wymogi dotyczące finansowania (nie mieszczą się w kryteriach inwestycyjnych PARP i NCBiR) - http://www.iimcb.gov.pl/.

2020", należy wyposażyć KFK S.A. w nowe instrumenty i mechanizmy działania tak, aby stworzyć profesjonalną instytucję nie tylko udzielającą wsparcia innowacyjnym przedsiębiorcom jako fundusz funduszy, lecz również bezpośrednio i pośrednio inwestującą własne, bądź pozyskane środki finansowe (w tym również środki unijne) celem skutecznego wspierania polityki gospodarczej Państwa w dziedzinie innowacyjności oraz B+R i uzyskania określonej stopy zwrotu z inwestycji. Dalszy rozwój KFK S.A. stanowiłby istotny bodziec dla rozwoju polskiej, innowacyjnej gospodarki finansowanej przez inwestycje kapitałowe typu *venture capital*.

W załączeniu przesyłam propozycję nowelizacji ustawy o Krajowym Funduszu Kapitałowym wraz z uzasadnieniem - do ewentualnego wykorzystania.

Pragnę również podkreślić, że Bank Gospodarstwa Krajowego pismem z dnia 15 lipca 2015 r., nr DP.064.1.SS.2015, przesłał do Pana Piotra Cieślińskiego Przewodniczącego Podkomisji nadzwyczajnej do rozpatrzenia prezydenckiego projektu ustawy o innowacjach analogiczne co do treści poprawki w zakresie funkcjonowania KFK S.A. Poprawki te zostały z aprobatą przyjęte i przejęte przez posłów-członków Podkomisji, a na poziomie prac Podkomisji brak było jakichkolwiek kontrowersji, czy też wątpliwości, zarówno ze strony przedstawicieli administracji rządowej, jak również środowiska rynku kapitałowego co do zasadności przyjęcia zaproponowanego rozwiązania. Aprobatę dla zaproponowanych przez Bank Gospodarstwa Krajowego rozwiązań wyraziło również Ministerstwo Finansów w piśmie z dnia 29 kwietnia 2015 r., nr FN.3.702.1.2015.

Byłbym niezmiernie zobowiązany za przychylne ustosunkowanie się do mojej prośby.

Z wyrazami szacunku,

Do wiadomości:

1) Pani Izabela Leszczyna Sekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów;
2) Pani Ilona Antoniszyn-Klik, Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Gospodarki;
3) Pan Wojciech Kowalczyk, Przewodniczący Rady Nadzorczej Banku Gospodarstwa Krajowego.

Załączniki:

1) Propozycja zapisów legislacyjnych zmiany ustawy o Krajowym Funduszu Kapitałowym wraz z uzasadnieniem;
2) Pismo Pani Izabeli Leszczyny Sekretarza Stanu w Ministerstwie Finansów z dnia 29 kwietnia 2015 r., nr FN.3.702.1.2015, do Pana Olgierda Dziekońskiego Sekretarza Stanu w Kancelarii Prezydenta RP;
3) Pismo Pana Dariusza Kacprzyka Prezesa Zarządu Banku Gospodarstwa Krajowego z dnia 15 lipca 2015 r., nr DP.064.1.SS.2015, do Pana Piotra Cieślińskiego Przewodniczącego Podkomisji nadzwyczajnej do rozpatrzenia Prezydenckiego projektu ustawy o innowacjach.

Poprawka do ustawy o zmianie ustawy o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej oraz niektórych innych ustaw (druki sejmowe nr 3658 i 3740)

Art. X. W ustawie z dnia 4 marca 2005 r. o Krajowym Funduszu Kapitałowym (Dz. U. z 2015 r. poz. 562) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 5 otrzymują brzmienie:

„Art. 5. 1. Podstawowym celem działalności Krajowego Funduszu Kapitałowego jest wspieranie prowadzonej przez państwo polityki rozwoju stymulującej wzrost gospodarczy oparty na poprawie innowacyjności i konkurencyjności gospodarki kraju.

2. Do zadań Krajowego Funduszu Kapitałowego należy w szczególności:

1) udzielanie pomocy publicznej na realizację celu, o którym mowa w ust. 1, w tym udzielanie wsparcia finansowego funduszom kapitałowym inwestującym w przedsiębiorców;

2) dokonywanie inwestycji w fundusze kapitałowe lub w przedsiębiorców;

3) tworzenie lub współtworzenie funduszy kapitałowych, których podstawowym przedmiotem działalności jest dokonywanie inwestycji w przedsiębiorców;

4) zarządzanie portfelem inwestycyjnym i ryzykiem w rozumieniu art. 46 ustawy z 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (Dz. U. z 2014 r. poz. 157, z późn. zm.);

5) wykonywanie innych zadań przewidzianych dla Krajowego Funduszu Kapitałowego w odrębnych ustawach.

3. Krajowy Fundusz Kapitałowy może również pełnić rolę podmiotu wdrażającego instrument finansowy lub fundusz funduszy, o których mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającego wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 (Dz. Urz. UE L 347 z 20.12.2013, str. 320).

4. Zasady oraz warunki pełnienia roli, o której mowa w ust. 3, określają odrębne przepisy oraz umowy zawarte z właściwymi organami administracji rządowej lub jednostek samorządu terytorialnego.";

2) w art. 6 po pkt 2a dodaje się pkt 2b i 2c w brzmieniu:

„2b) przychody z działalności inwestycyjnej prowadzonej przez Krajowy Fundusz Kapitałowy, w szczególności dywidendy, przychody ze zbycia aktywów lub lokat, zwroty kapitałów i zysków oraz wszelkie inne wpływy wygenerowane przez inwestycje, o ile odrębne przepisy lub umowy dotyczące przekazania lub wykorzystania tych środków nie stanowią inaczej;

2c) przychody z działalności innej niż działalność, o której mowa w pkt 2b, prowadzonej przez Krajowy Fundusz Kapitałowy;".

Uzasadnienie

Potrzeba rozwoju inwestycji *venture capital* wymaga wprowadzenia zmian do ustawy o Krajowym Funduszu Kapitałowym, regulującej tryb działania Krajowego Funduszu Kapitałowego („KFK") - pierwszego w Polsce instrumentu kapitałowego działającego w formule funduszu funduszy *venture capital* stworzonego w 2005 r. celem wzmocnienia polskich, innowacyjnych małych i średnich przedsiębiorstw, co stanowi realizację postulatu zapewnienia odpowiedniego otoczenia instytucjonalnego dla inwestycji *venture capital* w Polsce.

KFK jest komplementarnym elementem systemu zwiększania dostępu do kapitału dla polskich, innowacyjnych przedsiębiorstw o dużym potencjale rozwoju, w szczególności realizujących badania naukowe i rozwijających produkt lub wprowadzających dany produkt po raz pierwszy na rynek. Swoją misję KFK realizuje poprzez udzielanie wsparcia finansowego wyspecjalizowanym funduszom podwyższonego ryzyka (funduszom kapitałowym), inwestującym wyłącznie w wyżej wymienione. innowacyjne przedsiębiorstwa. Działalność KFK wpisuje się zatem w pełni w cele i założenia strategii „Europa 2020". Celem dostosowania działalności KFK do standardów międzynarodowych oraz pełnego wykorzystania jego potencjału i doświadczenia na potrzeby strategii „Europa 2020", należy wyposażyć KFK w nowe instrumenty i mechanizmy działania tak, aby stworzyć profesjonalną instytucję nie tylko udzielającą wsparcia innowacyjnym przedsiębiorcom jako fundusz funduszy, lecz również bezpośrednio i pośrednio inwestującą własne, bądź pozyskane środki finansowe celem skutecznego wspierania polityki gospodarczej państwa w dziedzinie innowacyjności oraz B+R i uzyskania określonej stopy zwrotu z inwestycji. Dalszy rozwój KFK stanowiłby istotny bodziec dla rozwoju polskiej, innowacyjnej gospodarki finansowanej przez inwestycje kapitałowe typu *venture capital*. Wobec powyższego proponuje się zmiany w art. 5 oraz art. 6 ustawy o Krajowym Funduszu Kapitałowym - w celu umożliwienia rozszerzenia przedmiotu działalności, zadań i finansowania KFK.

Nowelizacja art. 5 ustawy o Krajowym Funduszu Kapitałowym służy zwiększeniu dostępnego KFK instrumentarium działań, rozszerzając możliwe spektrum działań KFK poza strukturę z udziałem pośredników finansowych w postaci funduszy kapitałowych (obecne brzmienie art. 5 ogranicza działalność KFK jedynie do inwestycji w fundusze kapitałowe). Proponowana zmiana polega, z jednej strony, na kierunkowym i ogólnym określeniu zadań i celu KFK (ust. 1), a z drugiej, na przykładowym określeniu katalogu konkretnych działań, które może podejmować KFK (ust. 2). Obok inwestycji za pośrednictwem funduszy kapitałowych, KFK mógłby także: (i) dokonywać bezpośrednich inwestycji zarówno w fundusze kapitałowe, jak i w MŚP, które nie będą wsparciem finansowym w rozumieniu ustawy, (ii) tworzyć lub współtworzyć z innymi instytucjami sektora B+R lub *venture capital* funduszy dedykowanych konkretnym przedsięwzięciom (np. fundusz *venture lending*, fundusz *mezzanine* itd.), (iii) zarządzać portfelem inwestycyjnym i ryzykiem. Określony w ust. 2 katalog zadań powierzonych do wykonywania przez KFK nie ma charakteru zamkniętego, na co wskazuje pkt 5 tego ustępu stanowiący, iż KFK, jest instytucją której także inne przepisy prawa mogą powierzyć do wykonania zadania, mieszczące się w zakresie celów KFK, określonych w ust. 1 art. 5.

Zmiany proponowane w ust. 3 i 4 są analogiczne do rozwiązań przyjętych w art. 5 ust. 2a i 2b ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o Banku Gospodarstwa Krajowego i podkreślają charakter działalności KFK jako podmiotu, którego działalność powinna być nakierowana na absorpcję środków unijnych.

Nowelizacja art. 6 ustawy o Krajowym Funduszu Kapitałowym jest bezpośrednio związana ze zmianami dokonanymi w art. 5 i służy zapewnieniu ciągłości finansowania KFK i uwzględnieniu w ustawowym katalogu przychodów z działalności inwestycyjnej KFK innej niż udzielanie wsparcia finansowego, z zachowaniem obowiązujących przepisów prawa związanych z dysponowaniem środkami pochodzącymi z inwestycji dokonanych z programów operacyjnych lub grantów publicznych.

MINISTERSTWO FINANSÓW
SEKRETARZ STANU
Izabela Leszczyna

Warszawa, dnia 29 kwietnia 2015 r.

Bank Gospodarstwa Krajowego
Centrala - Sekretariat Prezesa
Wpłynęło dnia 05.05.2015
L. dz. 200 / DK

FN3.702.1.2015

Pan
Olgierd Dziekoński
Sekretarz Stanu
w Kancelarii Prezydenta RP

Szanowny Panie Ministrze!

W nawiązaniu do pisma z dnia 11 marca 2015 r. Pana Dariusza Kacprzyka, Prezesa Zarządu Banku Gospodarstwa Krajowego, pragnę wyrazić poparcie Ministerstwa Finansów dla sygnalizowanych przez BGK potrzeb zmian w zakresie poszerzenia kręgu podmiotów, które mogą obejmować lub nabywać udziały albo akcje spółek celowych tworzonych przez uczelnie, oraz umożliwienia takim spółkom emisji obligacji przychodowych. Rozwiązania te mają szansę przyczynić się do zwiększenia innowacyjności gospodarki oraz polepszenia współpracy biznesu i środowisk naukowych.

W oparciu o doświadczenia wynikające z dziesięciu lat funkcjonowania Krajowego Funduszu Kapitałowego, Ministerstwo Finansów za uzasadnioną uznaje także proponowaną przez BGK systemową nowelizację ustawy z dnia 4 marca 2005 r. o Krajowym Funduszu Kapitałowym. W chwili utworzenia KFK został wyposażony w istotne, lecz dość ograniczone kompetencje, a ponadto zostały one określone w sposób sztywny. Podczas gdy przykłady innych państw, w których funkcjonują podobne wehikuły finansowe, wskazują, iż zarówno źródła finansowania działalności Krajowego Funduszu Kapitałowego, jak i przewidziany dla tego podmiotu katalog możliwych form udzielania wsparcia finansowego przedsiębiorcom, powinny być bardziej elastyczne. W ocenie Ministerstwa Finansów proponowane zwiększenie zakresu kompetencji KFK powinno wpłynąć korzystnie na promocję wśród małych i średnich przedsiębiorstw w Polsce funduszy *venture capital* jako źródła alternatywnej, do kredytu bankowego, formy pozyskiwania finansowania, a z drugiej strony, wśród potencjalnych inwestorów jako formy pomnażania kapitału.

Z wyrazami szacunku

SEKRETARZ STANU
Izabela Leszczyna

Do wiadomości:
1. Pan Wojciech Kowalczyk – Przewodniczący Rady Nadzorczej BGK
2. Pan Dariusz Kacprzyk – Prezes Zarządu BGK

BGK
BANK GOSPODARSTWA KRAJOWEGO

Prezes Zarządu
Dariusz Kacprzyk

Warszawa, 15 lipca 2015 r.

DP.064.1.SS.2015

Pan
Piotr Cieśliński
Przewodniczący Podkomisji nadzwyczajnej
do rozpatrzenia projektu ustawy w związku ze wspieraniem innowacyjności

Szanowny Panie Przewodniczący,

Pragnę uprzejmie podziękować za zaproszenie przedstawicieli Banku Gospodarstwa Krajowego na posiedzenie Podkomisji nadzwyczajnej do rozpatrzenia przedstawionego przez Prezydenta RP projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku ze wspieraniem innowacyjności (druk nr 3286) w dniu 8 lipca 2015 r. Mając na względzie dyskusję na posiedzeniu Podkomisji na temat finansowania obszaru badań i rozwoju oraz do wcześniejszych propozycji Banku Gospodarstwa Krajowego zgłaszanych podczas konsultacji przedmiotowego projektu wyżej wymienionej ustawy pozwalam sobie zwrócić uwagę Pana Przewodniczącego - w celu bardziej efektywnego wykorzystania potencjału Krajowego Funduszu Kapitałowego S.A. do wspierania inicjatyw w zakresie innowacyjności i rozwoju gospodarki - na rozważenie możliwości włączenia do zakresu prac Podkomisji również nowelizacji ustawy z dnia 4 marca 2005 r. o Krajowym Funduszu Kapitałowym.

Krajowy Fundusz Kapitałowy S.A. („Fundusz") został utworzony 1 lipca 2005 r na podstawie ustawy z dnia 4 marca 2005 r. o Krajowym Funduszu Kapitałowym, a jedynym akcjonariuszem Funduszu jest Bank Gospodarstwa Krajowego. Misją Funduszu jest zwiększanie dostępności kapitału dla małych i średnich przedsiębiorstw poprzez wspieranie finansowe funduszy podwyższonego ryzyka. Według międzynarodowych standardów Krajowy Fundusz Kapitałowy S.A. jest pierwszym polskim funduszem funduszy venture capital/private equity. Obszar działania Funduszu uregulowany w art. 5 ustawy o Krajowym Funduszu Kapitałowym zakłada, iż wyłącznym przedmiotem działalności Krajowego Funduszu Kapitałowego jest udzielanie wsparcia finansowego funduszom kapitałowym, inwestującym w przedsiębiorców mających siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w szczególności w przedsiębiorców innowacyjnych lub prowadzących działalność badawczo-rozwojową. Przedmiotowy zakres działalności obejmuje udzielania wsparcia finansowego funduszom venture capital/private equity w formie:

1/ obejmowania i nabywania udziałów lub akcji funduszy;

2/ uczestniczenia w funduszach kapitałowych działających w formie spółek komandytowych, komandytowo-akcyjnych lub innych jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej;

3/ nabywania certyfikatów inwestycyjnych lub jednostek uczestnictwa;

4/ nabywania emitowanych przez fundusze obligacji, obligacji zamiennych na akcje, obligacji z prawem pierwszeństwa i warrantów subskrypcyjnych;

5/ bezzwrotnych świadczeń na sfinansowanie części kosztów poniesionych przez fundusz kapitałowy na przygotowanie inwestycji i monitorowanie portfela tych inwestycji.

W obecnym kształcie ustawy z dnia 4 marca 2005 r. o Krajowym Funduszu Kapitałowym i rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 15 czerwca 2007 r. w sprawie wsparcia finansowego udzielanego przez Krajowy Fundusz Kapitałowy, działalność Funduszu napotykała na szereg barier prawnych w realizacji zadań oraz możliwościach rozwoju działalności inwestycyjnej, zwłaszcza w zakresie inwestycji bezpośrednich. W ocenie Banku Gospodarstwa Krajowego zasadne jest, aby w celu wspierania rozwoju innowacyjności, dokonać systemowej nowelizacji przedmiotowej ustawy.

W załączeniu pozwalam sobie przesłać projekt zapisów ustawowych wraz z uzasadnieniem zmian - do ewentualnego wykorzystania.

W przypadku konieczności dodatkowych wyjaśnień pozostaję do dyspozycji.

Z wyrazami szacunku,

<u>Załącznik:</u>

1/ Proponowane zmiany ustawowe dotyczące działalności Krajowego Funduszu Kapitałowego.

<u>Do wiadomości:</u>

1/ Pani Izabela Leszczyna, Sekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów;

2/ Pan Wojciech Kowalczyk, Przewodniczący Rady Nadzorczej Banku Gospodarstwa Krajowego.

Poprawki do projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku ze wspieraniem innowacyjności (druk nr 3286)

Poprawka nr 1

Po art. 6 dodaje się art. 7 w brzmieniu:

Art. 7 W ustawie z dnia 4 marca 2005 r. o Krajowym Funduszu Kapitałowym (Dz. U. z 2015 r. poz. 562) wprowadza się poniższe zmiany:

1) w art. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

3) *przedsiębiorca - mikroprzedsiębiorcy oraz mali i średni przedsiębiorcy spełniający warunki określone w załączniku I do rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z 17 czerwca 2014 r. uznające niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz. Urz. UE L 187 z 26.06.2014, str. 1), zwanym dalej „rozporządzeniem Komisji nr 651/2014";*

2) art. 4-6 otrzymują brzmienie:

Art. 4. Do Krajowego Funduszu Kapitałowego stosuje się:

1) przepisy Kodeksu spółek handlowych, chyba że przepisy ustawy stanowią inaczej;

2) przepisy dotyczące udzielania pomocy publicznej - w przypadku gdy działania Krajowego Funduszu Kapitałowego, o których mowa w art. 5 ust. 2, stanowią pomoc publiczną.

Art. 5. 1. Podstawowym celem działalności Krajowego Funduszu Kapitałowego jest wspieranie, prowadzonej przez państwo polityki rozwoju, stymulującej wzrost gospodarczy, oparty na poprawie innowacyjności i konkurencyjności gospodarki kraju, w szczególności poprzez implementowanie i zarządzanie programami wsparcia, których beneficjentami finalnymi są przedsiębiorcy prowadzący na terenie Rzeczpospolitej Polskiej działalność innowacyjną lub badawczo-rozwojową.

2. Do zadań Krajowego Funduszu Kapitałowego należy w szczególności:

1) udzielanie wsparcia finansowego funduszom kapitałowym, inwestującym w przedsiębiorców;

2) dokonywanie inwestycji w fundusze kapitałowe lub w przedsiębiorców;

3) udzielanie gwarancji, o których mowa w rozporządzeniu Komisji nr 651/2014;

4) tworzenie lub współtworzenie funduszy kapitałowych, których podstawowym przedmiotem działalności będzie dokonywanie inwestycji w przedsiębiorców;

5) zarządzanie portfelem inwestycyjnym i ryzykiem w rozumieniu art. 46 ustawy z 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (Dz. U. z 2014 r. poz. 157, z późn. zm.).

3. Krajowy Fundusz Kapitałowy może również pełnić rolę podmiotu wdrażającego instrument finansowy lub fundusz funduszy, o których mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającym wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiającym przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylającym rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 (Dz. Urz. UE L 347 z 20.12.2013, str. 320).

4. Zasady oraz warunki pełnienia roli, o której mowa w ust. 3, określają odrębne przepisy oraz umowy zawarte z właściwymi organami administracji rządowej lub samorządu terytorialnego.

Art. 6. 1. Przychodami Krajowego Funduszu Kapitałowego, oprócz przychodów z działalności, o której mowa w art. 5, są:

1) dotacje otrzymane z budżetu państwa;

2) środki pochodzące z budżetu Unii Europejskiej oraz inne środki pochodzące ze źródeł zagranicznych, niepodlegające zwrotowi, w szczególności środki, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. 2015 r. poz. 228, z późn. zm.);

3) odsetki od środków, o których mowa w pkt 1 i 2, zgromadzonych na rachunkach bankowych Krajowego Funduszu Kapitałowego, o ile odrębne przepisy lub umowy dotyczące przekazania lub wykorzystania tych środków nie stanowią inaczej;

4) przychody z działalności inwestycyjnej prowadzonej przez Krajowy Fundusz Kapitałowy, w szczególności dywidendy, przychody ze zbycia aktywów lub lokat, zwroty kapitałów i zysków oraz wszelkie inne wpływy wygenerowane przez inwestycje, o ile odrębne przepisy lub umowy dotyczące przekazania lub wykorzystania tych środków nie stanowią inaczej;

5) przychody z działalności, innej niż działalność, o której mowa w pkt 4, prowadzonej przez Krajowy Fundusz Kapitałowy;

6) inne przychody.

2. Przychody, o których mowa w ust. 1, stanowią źródło finansowania działalności statutowej Krajowego Funduszu Kapitałowego, w tym kosztów zarządzania, chyba że odrębne przepisy stanowią inaczej.;

3) art. 11 otrzymuje brzmienie:

1. Zadania, o którym mowa w art. 5, Krajowy Fundusz Kapitałowy realizuje poprzez dokonywanie inwestycji kapitałowych, quasi-kapitałowych, bądź dłużnych, w rozumieniu rozporządzenia nr 651/2014, a także poprzez udzielanie gwarancji.

2. Kwoty środków przekazanych w ramach wsparcia finansowego funduszowi kapitałowemu, przedsiębiorcy lub inwestorowi prywatnemu podlegają zwrotowi do Krajowego Funduszu Kapitałowego w przypadku ich wykorzystania w sposób niezgodny z przeznaczeniem określonym w umowie o udzielenie wsparcia finansowego.;

4) w art. 14 skreśla się ust. 1;

5) art. 16 skreśla się.

Poprawka nr 2

Po art. 10 dodaje się art.11 w brzmieniu:

Art. 11. W ustawie z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014–2020 (Dz. U. z 2014 r. poz. 1146, z 2015 r. poz. 378) w art. 28 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

2. Podmiotem wdrażającym instrument finansowy lub fundusz funduszy, o którym mowa w art. 2 pkt 27 rozporządzenia ogólnego, może być podmiot wskazany w art. 38 ust. 4 lit. a i b rozporządzenia ogólnego, w tym w szczególności Bank Gospodarstwa Krajowego, Krajowy Fundusz Kapitałowy S.A., Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej oraz Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości.

Konsekwencją przyjęcia przedmiotowej poprawki byłaby zmiana dotychczasowej numeracji w związku z wprowadzeniem nowych art. 7 oraz art. 11 (przesunięcie numeracji).

Uzasadnienie

Poprawka nr 1.

Potrzeba rozwoju inwestycji *venture capital* wymaga wprowadzenia także zmian do ustawy o Krajowym Funduszu Kapitałowym, regulującej tryb działania Krajowego Funduszu Kapitałowego S.A. („KFK") - pierwszego w Polsce instrumentu kapitałowego działającego w formule funduszu funduszy *venture capital/private equity* utworzonego w 2005 r. celem wzmocnienia polskich, innowacyjnych małych i średnich przedsiębiorstw, co stanowi realizację postulatu zapewnienia odpowiedniego otoczenia instytucjonalnego dla inwestycji *venture capital* w Polsce.

KFK jest komplementarnym elementem systemu zwiększania dostępu do kapitału dla polskich, innowacyjnych przedsiębiorstw o dużym potencjale rozwoju, w szczególności realizujących badania naukowe i rozwijających produkt lub wprowadzających dany produkt po raz pierwszy na rynek. Swoją misję KFK realizuje poprzez udzielanie wsparcia finansowego wyspecjalizowanym funduszom podwyższonego ryzyka (funduszom kapitałowym), inwestującym wyłącznie w ww. innowacyjne przedsiębiorstwa. Działalność KFK wpisuje się zatem w pełni w cele i założenia strategii Europa 2020. Celem dostosowania działalności KFK do standardów międzynarodowych oraz pełnego wykorzystania jego potencjału i doświadczenia na potrzeby strategii „Europa 2020", należy wyposażyć KFK w nowe instrumenty i mechanizmy działania tak, aby stworzyć profesjonalną instytucję nie tylko udzielającą wsparcia innowacyjnym przedsiębiorcom jako fundusz funduszy, lecz również bezpośrednio i pośrednio inwestującą własne, bądź pozyskane środki finansowe celem skutecznego wspierania polityki gospodarczej Państwa w dziedzinie innowacyjności oraz B+R i uzyskania zwrotu na inwestycjach. Dalszy rozwój KFK stanowi bowiem istotny bodziec dla rozwoju polskiej, innowacyjnej gospodarki finansowanej przez inwestycje kapitałowe typu *venture capital*.

Wobec powyższego proponuje się zmiany w artykułach 4-6 ustawy o Krajowym Funduszu Kapitałowym - w celu umożliwienia rozszerzenia przedmiotu działalności, zadań i finansowania KFK.

Nowelizacja art. 4 ustawy o Krajowym Funduszu Kapitałowym ma na celu doprecyzowanie, iż KFK może działać bardziej komercyjnie, z działalnością nastawioną na zysk, a nie jedynie na udzielanie pomocy publicznej. Dotychczasowe doświadczenie KFK wskazuje, iż skomplikowane i rygorystyczne zasady rozliczania i monitorowania udzielonej pomocy publicznej nie sprzyjają innowacyjności i rozwojowi rynku B+R. Należy umożliwić KFK dokonywanie także inwestycji, które nie będą się wiązały z udzielaniem pomocy publicznej przedsiębiorcom. Stosowanie przepisów dotyczących pomocy publicznej powinno być zatem ograniczone jedynie do sytuacji, kiedy inwestycje są dokonywane z zastosowaniem preferencji dla inwestorów lub przedsiębiorców.

Nowelizacja art. 5 ustawy o Krajowym Funduszu Kapitałowym służy zwiększeniu dostępnego KFK instrumentarium działań, rozszerzając możliwe spektrum działań KFK poza strukturę z udziałem pośredników finansowych w postaci funduszy kapitałowych (obecne brzmienie art. 5 ogranicza działalność KFK jedynie do inwestycji w fundusze kapitałowe). Proponowana zmiana polega, z jednej strony, na kierunkowym i ogólnym określeniu zadań i celu KFK (ust. 1), a z drugiej, na określeniu katalogu konkretnych działań, które może podejmować KFK (ust. 2). Obok inwestycji za pośrednictwem funduszy kapitałowych, KFK może także: (i) dokonywać bezpośrednich inwestycji zarówno w fundusze kapitałowe, jak i w MŚP, które nie będą wsparciem finansowym w rozumieniu ustawy, (ii) udzielać gwarancji przedsiębiorcom, inwestorom prywatnym lub funduszom kapitałowym, (iii) tworzyć lub współtworzyć z innymi instytucjami sektora B+R lub *venture capital* funduszy dedykowanych konkretnym przedsięwzięciom (np. fundusz *venture lending*, fundusz mezzanine itd.), (iv) zarządzać portfelem inwestycyjnym i ryzykiem.

Nowelizacja art. 6 ustawy o Krajowym Funduszu Kapitałowym jest bezpośrednio związana ze zmianami dokonanymi w art. 5 i służy zapewnieniu ciągłości finansowania KFK i uwzględnieniu w ustawowym katalogu przychodów z działalności inwestycyjnej KFK innej niż udzielanie wsparcia finansowego, z zachowaniem obowiązujących przepisów prawa związanych z dysponowaniem środkami pochodzącymi z inwestycji dokonanych z programów operacyjnych lub grantów publicznych.

Zmiana art. 11 ma na celu z jednej strony, uelastycznić przepisy ustawy o Krajowym Funduszu Kapitałowym traktujące o dopuszczalnych formach realizacji zadań, wyznaczonych dla KFK, a z drugiej, dostosować tę regulację do nowej terminologii i zasad udzielania pomocy przedsiębiorcom, wprowadzonych rozporządzeniem Komisji (UE) nr 651/2014 z 17 czerwca 2014 r. uznające niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz. Urz. UE L 187 z 26.06.2014, str. 1). Z kolei propozycja zapisów ust. 2 w art. 11 jest niezbędna w kontekście zmian zaproponowanych w art. 5. Skoro KFK ma mieć możliwość dokonywania inwestycji bezpośrednich i udzielania gwarancji inwestorom prywatnym, podmioty te, podobnie jak przedsiębiorcy, powinni być zobligowani do zwrotu niesłusznie wydatkowanej pomocy publicznej.

Zmiana art. 14 ma charakter techniczny i jest związana z wprowadzeniem stosownego odniesienia w zakresie stosowania przepisów o pomocy publicznej w art. 4 ustawy o Krajowym Funduszu Kapitałowym.

Art. 16 w sposób fragmentaryczny reguluje zasady polityki inwestycyjnej, a ponadto odnosi te zasady jedynie do inwestycji dokonywanych przez fundusze kapitałowe. Zgodnie z art. 14 ustawy o Krajowym Funduszu Kapitałowym, zasady udzielania wsparcia przez KFK i dokonywania inwestycji w przedsiębiorców powinny być zebrane w jednym akcie wykonawczym. Rozwiązanie takie zapewnia dużo większą elastyczność w zakresie możliwości szybkiego dostosowania reguł inwestycyjnych do dynamicznych zmian na rynku *venture capital*.

Projekt zawiera również propozycję nowelizacji art. 2 pkt 3 ustawy o KFK. Proponowana zmiana ma na celu wyłącznie dostosowanie zapisów do aktualnie obowiązujących rozwiązań Prawa Wspólnotowego.

Poprawka nr 2

Przy wspieraniu instrumentów finansowych, o których mowa w art. 4 ust. 1 lit. b) rozporządzenia ogólnego , instytucja zarządzająca może powierzyć zadania wdrożeniowe instytucjom finansowym z siedzibą w państwie członkowskim, dążącym do osiągnięcia celów interesu publicznego i pozostającym pod nadzorem instytucji publicznej. Ustawa wdrożeniowa wymienia podmioty, które w szczególności pełnią funkcję podmiotu wdrażającego instrument finansowy lub funduszu funduszy, w związku z art. 38 ust. 4 lit. a) i b) rozporządzenia ogólnego, w tym w szczególności Bank Gospodarstwa Krajowego, Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej oraz Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości. Zasadnym jest rozszerzenie powyższego katalogu podmiotów również o Krajowy Fundusz Kapitałowy S.A. KFK jest bowiem pierwszym w Polsce (utworzonym ustawowo) instrumentem kapitałowym działającym w formule funduszu funduszy funkcjonującym w celu wzmocnienia polskich, innowacyjnych małych i średnich przedsiębiorstw. Należy zaznaczyć, że zgodnie z metodologią Eurostatu ESA2010 KFK został zaklasyfikowany do sektora instytucji rządowych i samorządowych (S.1311). Należy również zauważyć, że 100% akcjonariuszem KFK jest Bank Gospodarstwa Krajowego, czyli podmiot już obecnie wymieniony z nazwy w art. 28 ust. 2 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020.